

स्वमधिकं पश्चिमकपाले तु मध्याकालिकलक्षणानां स्वर्ग-
कालिकलक्षणमधिकं मोक्षकालिकलक्षणं न्यूनं भवती-
त्यर्थः । तत्रैतन्मोक्षस्वर्गमध्याकालिकं हरिजान्तरकं ल-
क्षणान्तरं मोक्षस्थित्यङ्गे, मध्यमोक्षकालिकलक्षणयोरन्तरं
स्वर्गस्थित्यङ्गे मध्यस्वर्गकालिकलक्षणयोरन्तरमित्यर्थः ।
शोध्यं हीनं कुर्यात् एतत्तत्त्वज्ञानान्तरं योऽत्र शोध्यं वा
कपालैक्ये द्वयोः स्वर्गमध्यायोर्मध्यमोक्षयोर्वैकल्यकपाले
स्वस्वकालिकलक्षणभोगलक्षणात् स्वस्वकालिकलक्षणं उभयत्याधिके-
न्यूनं वेत्यर्थः । उक्तं कथितम् । तद्वेदे तयोः स्वर्ग-
मध्यायोर्मध्यमोक्षयोश्च भेदे कपालभेदे स्वर्गकालिक-
लक्षणभोगलक्षणात् तात्कालिकलक्षणं स्वाधिक्ये मध्य-
कालिकलक्षणभोगलक्षणात् तात्कालिकलक्षणं न्यूनत्वे मध्य-
कालिकलक्षणभोगलक्षणात् तात्कालिकलक्षणं स्वाधिक्ये मोक्ष-
कालिकलक्षणभोगलक्षणात् तात्कालिकलक्षणं न्यूनत्वे
इत्यर्थः । लक्षणैकता लक्षणैक्यम् । स्वर्गमध्यायोर्मध्ये
तात्कालिकलक्षणयोर्योगः मध्यमोक्षयोर्भेदात् तात्कालिक
लक्षणयोर्योग इत्यर्थः । स्वकीये स्वकीये स्थित्वैवं संयुता
काया । स्वर्गस्थित्यङ्गे स्वर्गमध्याकालिकलक्षणयोर्योगो
योज्यः मोक्षस्थित्यङ्गे मोक्षमध्याकालिकलक्षणयोर्योगो
योज्य इत्यर्थः । स्वर्गस्थित्यङ्गे मोक्षस्थित्यङ्गे च स्फुटं
भवति । आभ्यां चन्द्रग्रहणोक्तद्वया मध्यग्रहणका-
लात् पूर्वमपरत्र क्रमेण स्वर्गमोक्षकालौ च इत्यर्थधि-
क्यम् । अथोक्तरोत्या विमर्दार्धेऽपि स्पष्टत्वमतिदिशति ।
विमर्दार्धं इति । स्वर्गविमर्दार्धमोक्षविमर्दार्धे चन्द्रग्रहणाधि-
कारोक्तरोत्या स्पष्टशरेण सक्तं साधिते उक्तवत् “स्थित्य-
धेनाधिकात् प्राग्वत् तिथ्यन्ताल्लक्षणं इनः” इत्याद्यु-
क्तरोत्या स्थित्यधेनान्युते मर्दार्धग्रहणेन यावन्मोक्षोद्भवमित्यत्र
सम्बन्धनोद्भवमोक्षमिति ग्रहणेन प्राग्वत्ग्रहणमित्यत्र
सम्बन्धनग्रहणेन मौक्तिकमित्यत्रोद्भवमग्रहणेन स्फुटं
साधेत् । अपिः सप्तत्रये । चकारात् ताभ्यां चन्द्रोद्भवो-
द्भवमोक्षकालौ मध्यग्रहणकालात् पूर्ववत् साध्यामित्यर्थः ।
अतोपपत्तिः स्थित्यधेनान्युते मध्यग्रहणकालः स्वर्गमो-
क्षकालः मध्यकालिकलक्षणसंस्कारात् स्वर्गसाधका-
लिकलक्षणसंस्कारस्यापेक्षितत्वाच्च । न हि नः कालो
लक्षणसंस्कृतः स्फुटः स समिद्धकालिकलक्षणसंस्कृतः स्फुटः
स्यात् सम्बन्धाभावात् पूर्वं स्वर्गमोक्षकालयोर्दशानात्
तात्कालिकलक्षणज्ञानाभावाच्च । अतो सर्वोक्तसमाप्तं